שער מאמרי רז"ל — מסכת בבא בתרא

מא' פ"א דף י' ע"ב וז"ל א"ר אבהו שאלו את ן' דוד עד היכן כחה של צדקה א"ל צאו וראו מה פירש דוד אבא פזר נתן לאביונים צדקתו עומדת לעד קרנו תרום בכבוד גו' הענין הוא שהוקשה לו בפסוק שהול"ל פזר בניקודת ציר"י והול"ל פזר ונתן לאביונים צדקתו עומדת לעד אבל באומרו (ד"ש ע"ד) פזר בפתח תחת הזיין נראה לשעבר לזה אמר כי כוונת הכתוב היא להגדיל כח הצדקה כי לא די מה שמפזר הצדקה לשם צדקה אלא אפי' מה שכבר פזר אותה לשעבר שלא לשם צדקה ואח"כ נמלך ליתנה לשם צדקה אפ"ה צדקתו עומדת לעד בענין אותו מעשה של שר העיר שנתחלפה מטתו במטת החכם כשנפטר ועשו לו כבוד גדול מפני שפעם אחת עשה סעודה גדולה וזימן גדולי העיר וכשראה שלא באו נתנה לעניים וזמ"ש הכתוב פזר בפתח תחת הזי"ן כלומר מה שכבר נתן לשעבר שלא בתורת צדקה ואח"כ נמלך ונתן לאביונים עכ"ז שכרו גדול כי צדקתו עומדת לעד פי' שאעפ"י שלא חלק הסעודה לעניים אלא לפי שאם היה מתקיימת תפסד האכילה לעניים עכ"ז צדקתו עומדת לעד ותתקיים והרי כי גדול כח הצדקה. אמר שמואל קרוב לזה פירש הרב ז"ל בביאור פסוק זה בשער הפסוקים: